

2011/2012

MIN FAMILIE

Af Tracy Letts

Skolemateriale

Spillevende

ODENSE TEATER

Indhold

Kære underviser	3
Familien Weston med flere	4
Det er grusomt morsomt - interview med instruktør Mogens Pedersen	5
August: Osage County	7
Dramatikeren Tracy Letts	8
Et dukkehus	9
Om familien	12
Cheyennernes historie	15
Praktisk guide til Odense Teater	16

Kære underviser

Dette skolemateriale kan bruges som baggrundviden til dig og inspiration til undervisningsforløb, du selv kan udvikle.

Med dette materiale har vi forsøgt at give dig forskellige indfaldsvinkler til arbejdet med amerikanske Tracy Letts prisbelønnede skuespil MIN FAMILIE.

Der er både idéer til forløb om forestillingen samt idéer til forløb omkring det uopslidelige emne: familien og vores forhold til den

God fornøjelse!

Skolepris på teatrets egne forestillinger man. - tors. er 80 kr. pr. elev.

Udover en egenbetaling på 15 kr. pr. elev kan du søge Odense Teater om dækning af 50 % af skolens transportudgifter.

Odense Teaters Skolekontakt består af lærerrepræsentanter for forskellige områder indenfor skoler og gymnasiale uddannelser. Skolekontakten vejleder Odense Teater i arbejdet med skoler, uddannelsesinstitutioner og unge i teatret.

Medvirkende
Karen-Lis Ahrenkiel
Kurt Dreyer
Githa Lehrmann
Christian Mosbæk
Lykke Sand Michelsen
Mette Maria Ahrenkiel
Ida Laub Oksen
Lisbeth Gajhede
Lars Lønnerup
Rasmus Fruergaard
Ane Helene Hovby
Lars Simonsen
Kim Westi

Dramatiker
Tracy Letts

Iscenesættelse
Mogens Pedersen

Scenografi
Søren Glad

Kostumer
Hanne Gretlund

Redaktion på skolematerialet
Karen Dam (Skolekontakten)
Peter Krogh-Sørensen (Skolekontakten)
Lars Maarup (Skolekontakten)
Line Hede Simonsen /
presse3@odenseteater.dk / 63 13 92 53

Spilleperiode
13. oktober - 8. november
Forpremiere 11. og 12. oktober

Familien Weston med flere

Beverly Weston, 69 år
Violet Weston, Beverlys kone, 65 år

Barbara Fordham, Beverly og Violets datter, 46 år
Bill Fordham, hendes mand, 49 år
Jean Fordham, deres datter, 14 år

Ivy Weston, Beverly og Violets datter, 44 år
Karen Weston, Beverly og Violets datter, 40 år

Mattie Fae Aiken, Violets søster, 57 år
Charlie Aiken, Mattie Fæes mand, 69 år
Lille Charles Aiken, 37 år

Johnna Monevata, 26 år
Sherif Deon Gilbeau, 47 år
Steve Heidebrecht, Karens forlovede, 50 år

I MIN FAMILIE drikker faren tæt, moren er pillemisbruger med mundhulekræft, og de tre voksne døtre er præget af en opvækst med følelsesmæssig armod og en manipulerende mors dominans. Da familiens afdankede patriark forsvinder, tilkalder moren sine døtre, som ankommer med "påhæng". Og nu vælter skeletterne ud af familieskabet, beskyldningerne flyger, og jalousien mellem de tre søstre slår ud i lys lue.

MIN FAMILIE går helt ind i nyrerne og hjerterne på tretten mennesker i en nedslidt middelklassefamilie i Oklahoma og sætter os selv, vores vestlige verden og vores skrøbeligheder til offentligt skue. Det er ikke for sarte sjæle.

Det er grusomt morsomt

Af Ellen Egemose

"Ligesom Edward Albees HVEM ER BANGE FOR VIRGINIA WOOLF? fortæller MIN FAMILIE ikke bare historien om dem, der står på scenen. Det fortæller historien om den vestlige verden", fortæller forestillingens instruktør, Mogens Pedersen. I sin mangeårige karriere har han taget livtag med tunge drenge som August Strindberg, Eugene O'Neil, Lars Noren og Edward Albee. Alle sammen dramatikere bag skuespil, der ligesom MIN FAMILIE rummer det, som Strindberg kalder 'kærlighedshadet'.

"Ligesom Albees stykke er MIN FAMILIE forfærdende morsomt. Grusomt morsomt! Fordi det er så skide besk og rigtig ondt og hjerteskrærende. Og fordi man kan genkende sig selv i de åndssvage situationer. Ind i mellem skriger man af grin. Men det er slet ikke nogen farce. Det er et meget væsentligt stykke om os, vores vestlige verden og skrøbeligheder", fortæller Mogens Pedersen, der betegner jobbet som instruktør på MIN FAMILIE som en 'appelsin lige ned i hans turban'.

Forestillingen handler om præcis det, som titlen lover. En stor familie. "MIN FAMILIE går helt ind i hjertet og nyrerne på de tretten mennesker fra en nedslidt middelklassefamilie, så de kommer til at fortælle historien. Det er sjældent, at vi får så meget at vide om os selv, som gennem disse tretten forfærdelige kopier af os selv. Vi kan virkelig holde det berømte shakespeare'ske spejl op for os selv. Det er frygtelig tæt på! Stykket foregår i Oklahoma. Men det er et miljø, der akkurat ligeså godt kunne fungere som et miljø i en forstad til Odense."

"Moren er forestillingens centrum. Og omkring hende er der tre pragtroller til hendes døtre. Der er så mange historier, der væver sig ind i hinanden. Beskyldninger, selvbedrag, alkohol, stoffer. Det er rystende lige ud ad landevejen, og samtidig er der så mange undertekster i det. Der bliver fandeme ikke stukket noget under stolen", udbryder Mogens Pedersen. Undervejs i stykket tænker man: Det er for galt det her! Det er for meget!"

Er MIN FAMILIE også for unge?

"Ja, det tror jeg. Der er to unge teenagere i stykket, som spejler vores måde at opføre os på. På godt og ondt. Og de møder den her unge indianerpige, som bærer rundt på sin ældgamle kultur. Der er en meget smuk scene mellem den ene vestlige pige og den indianske pige, hvor de opdager, hvor forskellige de er. Og så vil de unge jo få indblik i deres forældre. Hvad det er, der sker bag soveværelsesdøren."

Forestillingen hedder MIN FAMILIE på dansk. Men den originale titel er AUGUST: OSAGE COUNTY. Hvad betyder det?

"Ja, det blev jeg jo også interesseret i at vide", siger Mogens Pedersen.

Mogens Pedersen har tidligere instrueret forestillingen KILLER JOE af Tracy Letts

"Det har at gøre med et digt af forfatteren Howard Starks, som dramatikeren Tracy Letts kendte rigtig godt. Starks har skrevet en digtsamling, der hedder FAMILY ALBUM. Og deri fandt jeg digtet "August Osage County".

"Da Tracy Letts skulle beslutte, hvad hans stykke skulle hedde, fandt han pludselig dette digt og fandt ud af, at hans skuespil handler om det samme som Starks digt. Det er et tragisk digt om en kone, der ligger på sit dødsleje. Osage County er i øvrigt også navnet på et indianerreservat", fortæller Mogens Pedersen.

August: Osage County

Uddrag af Howard Starks digt AUGUST: OSAGE COUNTY

Dust hangs heavy on the dull catalpas
the cicadas are scraping interminably
at the heat-thickened air--
no rain in three weeks, no real breeze all day.

In the dim room,
the blinds grimly endure the deadly light,
protecting the machined air,
as the watchers watch the old lady die.

No sobs, for she was due, but tears, a few
Selfish ones,
before the calls, the "arrangemnets"
to put her to bed, beside John,
on the dusty hilltop

Standing there,
we look up from the dry clods
and the durable grey stone,
upwards--
expectantly--
westwards--
where the clouds grow dark.

Dramatikeren Tracy Letts

Amerikanske Tracy Letts (f. 1965) er både skuespiller og dramatiker. Han er søn af forfatter Billie Letts (bl.a. WHERE THE HEART IS) og universitetsprofessor og skuespiller Dennis Letts. Tracy Letts er vokset op i Oklahoma. Da han gik ud af skolen boede han en overgang i Dallas, hvor han havde forskellige småjobs, mens han forsøgte at slå igennem som skuespiller. Som 20-årig rejste han til Chicago, hvor han blev ansat i Steppenwolf Theatre Company, som han stadig er tilknyttet. I 1993 fik han sin dramatikerdebut med det fandenivoldske trailertrash tabestykke KILLER JOE, som slog hans navn fast. Herefter fulgte en slags science fiction gys, BUG (1997). I 2003 slog Letts imidlertid en anden tone an med THE MAN FROM NEBRASKA. Det groteske, tempofyldte og rasende univers blev afløst af en helt stille historie om en almindelig middelklassemand, der mister sin tro på gud. MIN FAMILIE er fra 2007 (originaltitel AUGUST: OSAGE COUNTY). Det komiske familiedrama har begejstret både publikum og anmeldere, og det har indbragt Tracy Letts mange priser. Han har blandt andet modtaget Pulitzerprisen samt en Tony Award. Forestillingen spiller stadig med stor succes over hele verden, ligesom der er en filmatisering på vej. Senest har Tracy Letts skrevet SUPERIOR DONUTS (2008) om en gammel hippies forfald og flugt fra virkeligheden. Det er blevet sagt om dramatikeren Tracy Letts, at "han elsker sine karakterer", men han "sætter dem i nogle forfærdelige, forfærdelige situationer." Da Tracy Letts blev spurgt om, hvorfor han skriver så meget om familie svarede han: "What else is there?"

Det bliver i familien!

Da MIN FAMILIE blev sat op første gang på Steppenwolf Theatre i Chicago sprang skuespilleren der skulle spille Beverly fra i sidste øjeblik. Derefter overtog Tracy Letts far, Dennis Letts, rollen. Desværre fik Dennis Letts konstateret lungekræft netop da forestillingen var blevet flyttet til Broadway. Dennis Letts spillede frem til tre uger før sin død.

Et dukkehus

Af Lars Maarup

Scenografien til MIN FAMILIE ligner et dukkehus, i størrelsen 1:1 ganske vist, men ellers er ligheden slående. Det er ikke en scenografi man er vant til at se.

Den oprindelige teaterscene – så langt tilbage vores historiske viden rækker – var det bare gulv i det græske teater, uden kulisser og uden mulighed for at flytte handlingen i tid og rum – Aristoteles havde fastlagt rammerne for teateret: ingen spring i tid, hele handlingen samme sted og kun én handling.

Middelalderens religiøse teater, mysterie- og passionsspillene var mere kreative. Her involverede man mange mennesker og lod handlingen fortælle et langt forløb – et livsforløb, måske – og en vandring, konkret eller symbolsk, gennem livet fra det onde til det gode. Dertil brugte man ofte en scene bestående af mange småscener der kunne fylde hele byens torv eller fra den ene ende af byen til den anden. Publikum måtte vende sig eller vandre med skuespillerne, der opsøgte først det ene sted og så det næste på deres vandring. Der var selvsagt ikke nogen mulighed for drejescene eller anden form for sceneskift undervejs, så alle scenens elementer var der fra starten og stod gennem hele stykkets varighed. En sådan scene kaldes en simultanscene – simultan betyder samtidig – idet alle dele var på scenen samtidig.

Senere, da indendørs scener bliver det normale, ophører traditionen med simultanscener, og i stedet laver man scener med forskellige bagtæpper, så man hurtigt kan flytte handlingen geografisk. Det traditionelle teater – som Odense Teaters Store Scene – har derfor et højt scenetårn hvorfra bagtæpper og større kulissedele kan sænkes ned. De enkelte scenebilleder kan således skabes når der er brug for dem og behøver ikke være til stede samtidig. Et teater som Odense Teater kaldes en kukkassescene, fordi man ligesom kigger ind i 'kassen' gennem et glughul og ser hvad der foregår indenfor.

Igennem tiden har man eksperimenteret med andre scenetyper. I Shakespeares teater, som var en tøndeformet bygning, skød scenen sig frem på gulvet, så publikum enten kunne stå omkring den eller sidde på balkonerne rundt langs tøndens væg. En sådan scene kaldes en frem-skudt scene.

Sommetider bygges en scene der strækker sig på langs af rummet med publikum på begge sider. En sådan scene stiller krav til skuespillerne om at huske at der er publikum på begge sider – og ofte vil de stå med ryggen til den ene eller den anden halvdel. Det er svært at lave kulisser på en sådan scene, idet de let kommer til at skygge for udsynet.

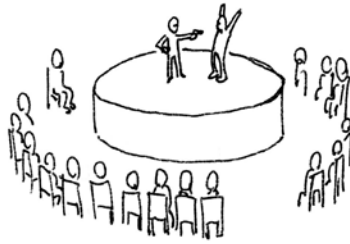
Sukkerkogeriet er ikke oprindeligt et teater, og derfor er der ikke givet en indretning på forhånd. Det er i princippet et stort tomt rum der kan skabes om efter instruktørens og scenografens ønsker. Til MIN FAMILIE har forfatteren beskrevet scenen med mange rum, som man hele tiden skal kunne følge med i. Det vil derfor være uhensigtsmæssigt at spille stykket med en drejescene – den vil i så fald komme til at dreje ofte – hvorimod Sukkerkogeriets store rum giver muligheden for at bygge en scenografi efter forfatterens ønsker. Der er bygget et helt hus med facaden skrællet af – som i et dukkehus – og publikum kan følge med i hvad der foregår i alle rum (hvis ellers der er lys i rummet), samtidig. Vi har altså her en moderne form for simultanscene. Et nyt og meget moderne stykke – med scenografiske rødder i middelalderen. Det er da stærkt.

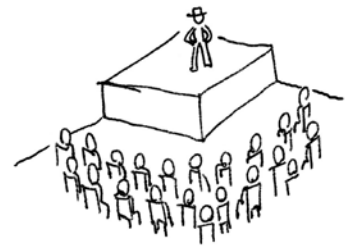
SCENETYPES

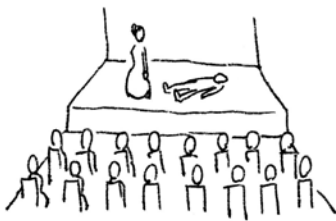
Kukkassescene

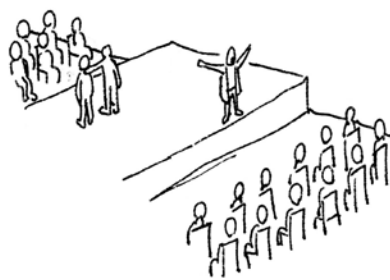
Arenascene

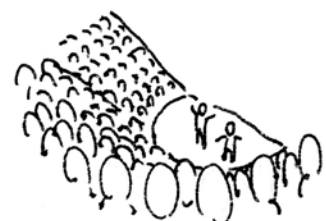
Hjørnescene

Åben scene

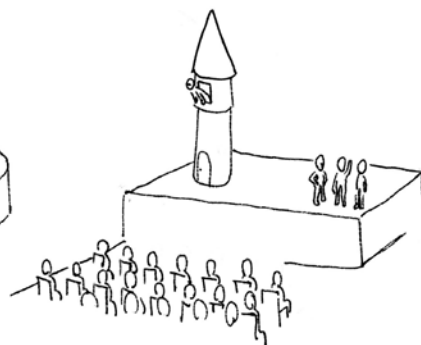
Scene på tværs

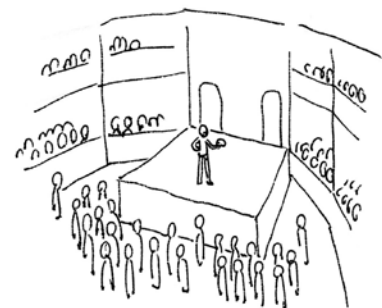
Græsk teaterscene

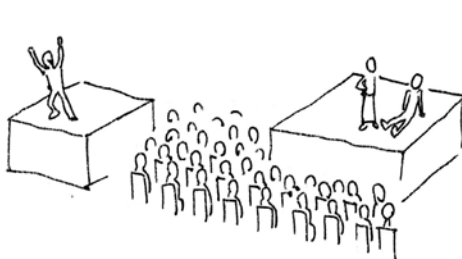
Cirkelscene

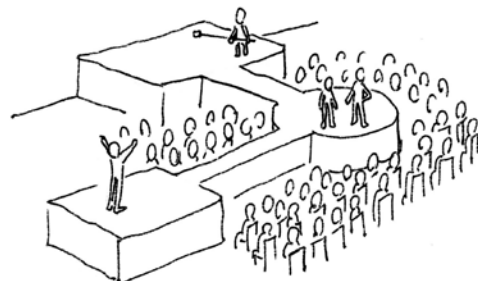
Simultanscene

Fremskudt scene

Totalteater evt med bevægelige sceneelementer

Totalteater med faste spillesteder forbundet med gangbroer

Om familien

En naiv model af familien antager, at familien er harmonisk under ideelle omstændigheder, idet man påstår, at det var sådan den blev skabt. Men den blev ikke skabt sådan...Som regel stemmer de forskellige familie-medlemmers hensigter ikke overens (i hvert fald ikke på samme tid).

Livet og balancen i en familie er lige så kompleks og snørklet som mønstret i et stykke filigran. Fint filigranarbejde består af tynde sølv- og guldtråde, der er loddet sammen og derefter sat fast på et underliggende skelet. På samme måde væves personerne i en familie sammen, således at uløselige "tråde" til sidst udgør et indviklet mønster.

Ligesom små stykker filigran er hvert familiemedlem med til at fastholde den overordnede struktur i familien, og hver især fastholder deres helt særlige placering i motivet. Men kigger man nærmere, minder en familie nu mere om en levende organisme, et dynamisk selvregulerende system end om et uforanderligt ornament. Familiebåndene indebærer kommunikation på mange planer og et væld interaktioner og reaktioner. Når forbindelsen mellem nogle af medlemmerne i familien forandrer sig og bliver enten stærkere eller svagere, bliver de andre familiemedlemmer nødt til at tilpasse sig, sådan at mønstret forbliver intakt.

Kilde: "Sådan tackler du din mor" af Nancy W. Cocola & Arlene M. Matthews på Lindhardt og Ringhof

Uddrag fra kronikken "Lever familien? – Ja, men det er en ny familie"

Af Lars Dencik - Professor ved Roskilde Universitetscenter - Per Schultz Jørgensen - Professor emeritus og Dion Sommer - Professor ved Aarhus Universitet, 31. maj 2008

For dagens unge er det ikke familien som institution, der er problemet, som det var dengang i 1960'erne og 1970'erne. I dag ses familien snarere som en del af løsningen. Der er således vidt udbredt positive forventninger til familien; det er her, der scores højest på værdi-barometeret. På mange måder kan man sige, at jo mere omverdenen bliver kompleks og uoverskuelig, jo højere er forventningerne til familien. Familien har fået en ny betydning, hvor mennesker bruger familien og hinanden i familien på en anden måde end tidligere. Derfor er det rimeligt at tale om en ny familietype.

Vi kan godt sætte etiketter på den radikalt moderne familie: aftalefamilie, forhandlingsfamilie, netværksfamilie, teamfamilie. Pointen er, at den

Livet og balancen i en familie er lige så kompleks og snørklet som mønstret i et stykke filigran.

Familiebåndene indebærer kommunikation på mange planer og et væld interaktioner og reaktioner.

På mange måder kan man sige, at jo mere omverdenen bliver kompleks og uoverskuelig, jo højere er forventningerne til familien.

moderne familie er åben, præget af ligestilling, med en ad hoc indstilling til de daglige udfordringer, den skaber selv sine hverdagsrutiner. Og så er der langt mere nærhed og ømhed end i den gamle, lukkede familie, præget af en stiv struktur. Der er også nye omkostninger, der hænger sammen med den forøgede sårbarhed. Fremtidsperspektiverne for denne familietype hænger tæt sammen med familiemedlemmernes arbejdsmæssige situation og med forældrenes evne til at organisere hverdagen for sig selv og familiens børn.

Uddrag fra "Hvilken familie! En pragmatisk version af idyllen ..."

Af Birthe Linddal Hansen, 2002, Institut for fremtidsforskning.

Det ser ud som om at fremtidens familievirkelighed præges af flere forskellige familieformationer. Familieformationer som bør være lige så legitime som den biologiske kernefamilie. Den postmoderne familie findes ikke kun i en variant, men i flere; homoseksuelle par med børn, enlige med børn, parforhold med adoptivbørn, storfamilier med dine, mine og vores børn, familie på trods af at far og mor ikke bor sammen, men alligevel er kærester etc.

Der er fordele at hente i den postmoderne familie. Familien kan blive et af de få holdepunkter som tilbydes i den mangfoldige hverdag - holdepunkter som kan være vigtige for den enkelte. At leve som en del af en postmoderne familievirkelighed, kræver at folks handlemønster, tankesæt og refleksivitetsniveau også bevæger sig i den postmoderne opfattelse af verden. At man er klar til at rumme kompleksitet, de mange valg og forholde sig kritisk til den ideelle forestilling om den biologiske kernefamilie som værende eneste mulighed. Skal "anderledes familier" have de bedste muligheder i fremtiden kræver det en større legitim opfattelse i det brede samfund, så følelsen af at man er "forkert" hvis ikke man er kernefamilie bliver mindre, det kræver også godt samarbejde mellem biologiske og nye forældre f.eks.

Selvfølgelig vil familien i traditionel forstand også være at finde i fremtiden - den vil i høj grad eksistere som ideal, men dens chance for succesfuld overlevelse blandt flertallet, afhænger nok af et mere realistisk forhold til begrebet lykke. Det er i dag blevet alt for let at give op, den lykkelige familie kan ikke købes i en shoppingmall og det hjælper ikke at zappe videre i det uendelige. Kernefamilien koster kompromisser, opofrelse, begrænsninger, stress, risici og mangel på frihed og kernefamilien lader sig dårligt realisere hvis man som udgangspunkt mener at man ikke skylder nogen noget.

"den moderne familie er åben, præget af ligestilling, med en ad hoc indstilling til de daglige udfordringer, den skaber selv sine hverdagsrutiner. Og så er der langt mere nærhed og ømhed end i den gamle, lukkede familie, præget af en stiv struktur".

"Det ser ud som om at fremtidens familievirkelighed præges af flere forskellige familieformationer".

"Selvfølgelig vil familien i traditionel forstand også være at finde i fremtiden"

Hvad siger folk på gaden om familien?

Af Ellen Egemose

Dina Pedersen: "At min mor og far og storesøster er rigtig søde."

Miriam Pedersen: "Jeg tænker på min mor og min far - og så min lille søster og min mormor og morfar og sådan nogle ting."

Louise Arved Hey: "Den betyder alt. Mere end alt andet. Mere end arbejde og venner. Den er på førstepladsen. Både mine egne forældre og søskende. Men også den familie, jeg selv er ved skabe."

Trine Nørgaard: "I min familie er det sådan, at når der er et eller andet med en i familien, så ringer man ikke til primærkilden. Nej, man ringer til de andre og hører først. Det er en måde at få snakket om tingene på uden at konfrontere nogen med noget, som måske i virkeligheden ikke er et problem."

Toke Lynggaard: "Som teenager tror jeg, at man har et meget ambivalent forhold til sin familie. Man er jo sådan lidt indlagt til at have dem. Og de kan godt blive lidt for meget nogle gange. Men de er jo gode nok på bunden. Så de er også skiderare at have."

Annette Petri: "Man tåler mere, når det handler om ens familie. Altså grænsen for, hvad man synes er okay og ikke okay - den er længere."

Hvordan er din familie?

Beskriv din egen familie

Hvordan er dit forhold til din familie?

Hvad er det bedste ved den?

Hvad er det værste?

Hvad ville du gerne forandre ved den?

Kunne du forestille dig ikke at have en?

Cheyennernes historie

Cheyenne udtales (shy-AN). Cheyennernes eget navn for sig selv er Tsistsisstas, der betyder menneske. Cheyenne stammer fra et sioux ord, Shaiyene, der betyder 'de der taler uforståeligt'. Oprindeligt levede cheyennerne som fastboende landbrugere og jægere vest for de store søer. Efterhånden blev de trængt længere mod prærien i vest og blev nomadiske bisonjægere. De levede spredt men samledes hvert år til soldansfesten. De delte sig i to hovedgrupper, den sydlige og den nordlige. I 1864 slagtede hvide soldater omkring 125 indianere i en fredelig lejr ved Sand Creek i Colorado. De fleste var kvinder og børn fra Cheyenne- og Arapaho-stammerne. I 1867 accepterede en del stammehøvdinge, at bosætte sig fast i et reservat omkring Oklahoma. Det blev forbudt indianerne at jage bisoner uden for reservatet, hvilket gav store interne problemer i stammerne. Året efter angreb General Custer en Cheyenne lejr i Oklahoma og dræbte 100 indianere. I 1876 gik Cheyenne sammen med deres tidligere fjender Sioux i slaget mod blegansigterne ved Little Big Horn, hvor Custer og alle hans mænd blev dræbt.

Johnna i MIN FAMILIE er Cheyenne. Cheyennerne har en lang og trist historie i Oklahoma hvor forestillingen foregår

Slaget ved Little Big Horn

I 1864 slagtede hvide soldater omkring 125 indianere i en fredelig lejr ved Sand Creek i Colorado. De fleste var kvinder og børn fra Cheyenne- og Arapaho-stammerne. Massakren forfærdede hele Amerika og en undersøgelse blev igangsat, men reelt skete der ingen forandringer i behandlingen af indianerne. I 1867 accepterede en del stammehøvdinge, at bosætte sig fast i et reservat omkring Oklahoma. Det blev forbudt indianerne at jage bison uden for reservatet, hvilket gav store interne problemer i stammerne. Året efter angreb General Custer en Cheyenne lejr i Oklahoma og dræbte 100 indianere. I løbet af 1870'erne dræbte de hvide over 12 millioner bison-okser på prærien. De solgte skindene, men lod ofte kødet rådne. Bison-jægerne blev opmuntret af regeringen, der ville knægte indianerne ved at tage deres levevej fra dem. I 1876 påbegyndte de hvide et felttog mod de oprørske Sioux indianere. Da Custer og hans mænd gik til angreb på en lejr ved Little Big Horn mødte de den største styrke af indianerkrigere nogensinde. Alle Custers mænd blev slået ihjel. Den store sejr blev imidlertid begyndelsen til enden for indianerne. Ved Wounded Knee 1890 dræbte soldater 300 indianere ud af 350 og det regnes for indianernes endelige nederlag. Nu havde de kun en fremtid i reservaterne.

Praktisk guide til Odense Teater

Hvornår skal jeg komme?

Sørg for at komme i god tid. Når klokken ringer, bedes du finde din plads. Forestillingen begynder præcist og dørene bliver lukket, når forestillingen går i gang for ikke at forstyrre publikum og skuespillere. Hvis du kommer for sent, kan du ikke regne med at komme ind.

Hvor skal jeg hænge mit overtøj?

Tasker og overtøj skal hænges i garderoben. Garderoben er aflåst under forestillingen. Garderoben er på eget ansvar.

Skal man opføre sig på en bestemt måde i teatret?

Teater er en oplevelse, som du har sammen med mange andre mennesker. Undgå højlydt samtale og sluk for din mobil. Mobilen skal slukkes helt, da en tændt mobil kan forstyrre på scenen, de andre tilskuere samt skuespillerne på scenen.

Teater er et samspil mellem scene og publikum. Det foregår live lige foran dine øjne. Det er levende mennesker, der spiller for levende mennesker. Publikum er med til at skabe den rette stemning i rummet, så du må gerne klappe, grine eller græde, det bliver forestillingen kun bedre af.

Fotografering er ikke tilladt i salen.

Må jeg spise og drikke i teatret?

Madpakker kan spises i Sukkerkogeriets forhal eller i Billetkontorets foyer. Fjern selv affald. Madpakker og medbragte drikkevarer må ikke spises i salen eller i teatrets barområde.

arer i teatrets bar. Drikkevarer og chipsposer må ikke medbringes i salen. Slik må gerne medbringes (brug knitrefri poser). Når I forlader jeres pladser, skal I fjerne eventuelt affald og slå sædet op, så alle kan komme ud.

Mød en skuespiller inden forestillingen

Få en kort introduktion til stykket og det at gå i teatret ved én af de medvirkende i stykket før forestillingen.

For information og tilmelding kontakt kommunikationsmedarbejder Line Hede Simonsen / tlf. 63 13 92 53 / presse3@odense-teater.dk